

dicti, sæpiusculè locis supra §. 2. citatis, promissi, Metaphorâ
ab iis sumptâ, qvi gestu & motibus exultantium ostendunt,
se maximoperè aliquid desiderare atqve optare. Quomo-
do & Maria mater Christi in hymno suo: ἠγαλλίασε, inquit,
h. e. *exultavit Spiritus meus in DEO salutari meo*, Luc. I. 47.
& Johannes adhuc βρέφους ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐν ἀγαλλιάσει in exultatio-
ne subsiliit ibid. v. 44. Ut adeo ἀγαλλίασιs Abrahami, non i-
psum sit gaudium, qvòd visionem diei Christi est consecu-
tum, sed exultans desiderium lætabilis thesauri, qvòd visio-
nem antecessit.

§. 2. Ceterùm hic quæritur, annon aliquod antece-
dentis hujus *exultationis* vel desiderii *vestigium* in historia
Abrahami à Mose descripta extet? Nobis ergo responsuris
hic adduxisse locum sufficiat Gen. XVII. 17. ubi Moses de A-
brahamo post auditum DEI de mutando Conjugis ejus no-
mine mandatum, & post additum de Filio ex Sarah suscipi-
endo & gentibus Regibusq; ex eadem oriundis promissâ
hæc recenset: וַיִּפֶּל אַבְרָהָם עַל פְּנָיו וַיִּצְחַק & *procidit A-*
braham super faciem suam & risit h. e. gavisus est. Ita enim
Lutherus ipse in enarr. Gen. XVII. fol. 92. verba interpreta-
tur: *ridet*, inquit, & *letatur Abrahamus*, ac postea ex hoc ipso
risu & hoc spirituali & ineffabili gaudio inditur nomen Filio.
Quomodo etiam Rad. צחק de gaudio s. congratulatione ac-
cipitur Gen. XXI. 6. ubi Sarah filium יצחק s. Isaacum ab
hac ipsa Radice צחק ita appellatum, felicissimè enixa dicit:
וַיִּצְחַק לִי אֱלֹהִים כֹּל הַשְּׁמַע יִצְחַק לִי h. e. *Risum*
fecit mihi DEUS, omnis qui audiverit, ridebit mihi h. e. gau-
debit mecum vel exultabit mecum, vel congratulabitur
mihi. Hunc igitur Abrahami gestum risumq; exultationis
hujus, s. exultantis desiderii argumentum signumve fuisse,
sic satis probabile videtur. Suffragatur nobis D. Lyserus
in Trifolio Religionis V. T. §. 19. Ubi dicit: *Sicut Abra-*
hamus ex fide ante diem Christi cum aliis Prophetis Luc. X. 24. vi-